

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Het verstoren van vogelnesten. Talrijk zijn de klachten, welke ons jaarlijks in April en Mei bereiken over het uithalen van vogelnesten. Sommige correspondenten maken er melding van, dat meer dan de helft der nesten met eieren of jongen verdwijnt. Een deel dier mislukkingen wordt natuurlijk veroorzaakt door de natuurlijke vijanden der vogels, doch een zeer groot percentage komt voor rekening onzer jeugd.

Het zoeken en uithalen van vogelnesten zit velen jongens in het bloed en al te dikwijls wordt het nog door volwassenen vergoelikt. Mag dat zoo blijven?

Er zijn gelukkig teekenen, die op verbetering wijzen. Op vele scholen en in vele gezinnen wordt er naar gestreefd, de roekelooze vogelverdelging tegen te gaan en wij weten, dat op die wijze uitnemende resultaten bereikt worden. In sommige streken staat de schooljeugd zelfs gereed ieder nest te verdedigen.

Wat op de eene plaats mogelijk is, moet ook elders kunnen geschieden; het komt er in de eerste plaats op aan, de belangstelling onzer jongens voor de vogels in goede banen te leiden. In de meeste gevallen is de jeugd er gemakkelijk van te overtuigen, dat het beschermen van vogels veel meer voldoening geeft dan het uithalen van nesten.

Een verbod om nesten te zoeken zal meestentijds niet tot het beoogde doel leiden; veel meer heil is er te verwachten door belangstelling te toonen in de speurtochten der kinderen. Enkele woorden kunnen dan in staat zijn de jongens voor de zaak van de vogelbescherming te winnen. Het percentage onzer jeugd, dat wilens en wetens wreed is, is gelukkig maar klein!

Ook één enkel nestkastje kan de kentering in het jonge gemoed veroorzaken; wie de vogels bezig ziet een nest te bouwen, de eieren uit te broeden en de jongen te verzorgen, zal niet alleen dat paar in zijn hoede willen nemen, maar ook alle andere.

Er is alles voor en niets tegen te zeggen om de jeugd voor vogelbescherming te winnen. Zouden nagenoeg alle ouders en opvoeders het niet ernstig betreuren, indien hun kinderen zich aan eieren of jonge vogels vergrepen? Zou de meeste schade niet aan de kinderziel geleden worden?

Willen wij onzen jongens maatschappelijke deugden bijbrengen, schoonheidsgevoel bij hen ontwikkelen, wij zullen dan krachtig stelling moeten nemen tegen vernietiging van weerlooze schepselen, een ruwheid, een flinken jongen onwaardig.

Maar er is nog meer. Klachten over rupsen, over insecten en over slakken zijn aan de orde van den dag. Wie vogelbescherming bevordert, bindt daarmee tevens den strijd tegen deze plagen aan.

Indien ieder, aan wiens zorgen kinderen zijn toevertrouwd, waakt tegen het verstoren van vogelnesten, zal ongetwijfeld een ernstig kwaad beteugeld kunnen worden, hoe diep het ook geworteld moge zijn.

In het belang van de jeugd, van de vogels en van land-, tuin- en boschbouw doen wij daartoe een beroep op het Nederlandsche Volk.

Het Hoofdbestuur der Nederlandsche Vereeniging
te Bescherming van Vogels,
Dr. A. E. H. SWAEN, Voorzitter.
J. DRIJVER, Secretaris.

De Eekhoorn. Daar zitten we al onder, zegt de boschwachter. De voornaamste oorzaak van hun talrijkheid is hier misschien de geringe marktwaarde van het velletje. De boscheigenaar stelt geen patronen beschikbaar en de jachtschut kan ze uit eigen zak niet betalen. Gevolg: een veel te veel aan eekhoorntjes. Ze worden al waargenomen in Oudega in de venen en in Drachten in de tuinen. „We moesten maar eens weer een paar marters invoeren” aldus de boschwachter. Misschien dat men daartoe zoo langzamerhand dan ook wel gedwongen wordt.

Uit „de Natuur in”.

Roodborst-tapuit. Eind Februari zag ik een ex. (♂) bij den mond van het Afvoerkanal alhier.

Den Haag, 10 Maart '33.

P. DEKKER.

Roodborst-tapuit. Ik bericht u even, dat door den heer Dr. J. H. Hoogland, dierenarts te Zeddam, in zijn omgeving den heelen winter een paar roodborst-tapuiten is waargenomen.

J. BERNINK.

Roodborst-tapuit. In De Levende Natuur van 1 Maart staat dat de roodborst-tapuit 's winters zoo zelden wordt gezien. Ik heb hem daarentegen nog al dikwijls waargenomen.

Eén paar heb ik nog tot $\pm$ half December op het terrein boven het zeehoofd vrij geregeld waargenomen. Midden in den winter zag ik hem op het Oegstgeesterkanaal, toen ik op schaatsen naar school reed, ('t was op een Zaterdag, den datum ben ik vergeten) op de Noordwal. Mijn broer Wim heeft hem toen ook gezien.

Katwijk, 14 Maart '33.

AART VAN DORP.

Pestvogels. Van 7—9 November '32 waren er een 3-tal pestvogels op de speelplaats van een school, waar ze zich te goed deden aan bessen van de daar groeiende z.g. bontbladige lijsterbessen. Bijzonder schuw waren ze niet: ik heb ze een keer waargenomen, terwijl de kinderen op de plaats rondom de boomen speelden.

Uit den IJpolder. Torenvalken. In een luchtkoker in een pakhuis ergens bij de oude hout-haven nestelde elke zomer een paar Torenvalken. De jongen werden steeds groot gebracht. Wij hebben thuis de ballen onderzocht en altijd vonden wij muizenresten en een enkele keer een jonge musch. Maar aangezien er geen vliegterrein is en wij steeds aan 't werk waren, probeerden de jongen uit angst weg te komen en dan fladderden zij weg, maar steeds lager, ten laatste het water in, en dan verdronken ze. Het nest (luchtkoker) was ongeveer 16 meter hoog. En nu van 't jaar waren er weer vijf jongen. Uit angst, dat ze weer zouden verdrinken werd mij gevraagd, of ik ze naar Artis wilde brengen. Maar wij houden zelf ook veel van vogels en vooral van valken, zodoende hebben wij ze groot gebracht.

De eerste foto werd genomen 14 Juni toen de jongen 25 dagen oud waren en de tweede foto eind Juni. Ze waren goed in de veeren, maar vlogen slecht, totdat wij op een morgen ontdekten, dat ze een pootziekte hadden. Wij vlug naar den heer Portielje om raad. En die konstateerde, dat wij te eenzijdig voedsel hadden gevoerd. Zij kregen steeds paardenvleesch met veeren er doorheen gemengd. Portielje was op dit punt (voor de gezondheid) pessimisties.



Fig. 1. De jonge torenvalken.

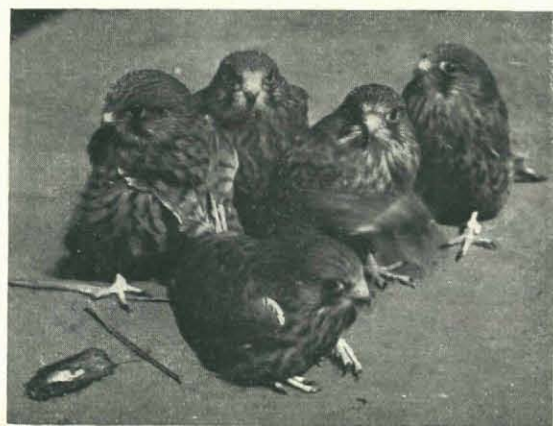


Fig. 2. De jonge torenvalken bijna vlug.

Maar wij hebben steeds ons best gedaan totdat twee van de vijf zo ver waren, dat wij ze los lieten vliegen. Steeds kwamen ze weer in de tuin terug. Wij waren bang voor de katten, die hier in de buurt zijn, zoo doende brachten wij twee valken 25 Juli naar Vogelenzang in 't duin. 28 Juli kwam er weer één terug, dat konden wij waarnemen, omdat wij ze geringd hadden. 14 dagen daarna ging er weer een weg, maar die werd door een auto doodgereden. Acht dagen daarna ging nummer vier los. En die vloog meteen de lucht in. En nummer vijf hebben wij zelf afgemaakt omdat het dier niet meer op de pootjes kon staan. Dat was het einde van onze liefhebberij, maar tevens waarschuwen wij een ieder die in praktijk jonge roofvogels wil opvoeden, dat hij of zij als punt 1 zorgdrage dat de vogels verschillend voedsel krijgen, want zie hierboven het resultaat, als zij het niet krijgen.

DRIE VRIENDEN.

Uit den IJpolder. Kleine plevier. Langs het Noordzeekanaal ter hoogte waar het Zijkanaal F. er in uitloopt ligt een groot opgespoten zandterrein in verband met de ver-